

Geloofszekerheid!

Spreker: Ds. Maarten Ezinga
Plaats: Bommelerwaard
Thema: Toerustingsavond Geestelijke Groei
Datum: 24 januari 2012
Tekst: Johannes 3 : 16

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Goedenavond!

Ik wil graag met u lezen uit Johannes; Johannes, hoofdstuk 3. En bedenkt u bij het lezen van de Bijbel dat niet maar een mens aan het woord is, maar dat mensen door de Heilige Geest gedreven, van Godswege hebben gesproken. Er staat 3808 keer in de Bijbel: "Zo spreekt de Heere!" 3808 keer. Dat heeft maar een bedoeling, en dat is dat u en ik er van overtuigd worden, dat in de Schrift niet maar een mens aan het woord is, maar dat de Heere God spreekt. Calvijn heeft gezegd: "Wij zijn aan de Schrift dezelfde eerbied verschuldigd als aan de Heere! Waarom? Omdat in de Schrift de Heere tot ons spreekt!" Kijk, dat er alleen maar had gestaan: Jesaja 1:2: "Hooft hemelen, aarde neig uw oor, want de Heere spreekt" dan was dat voldoende geweest om ons op het puntje van de stoel te krijgen en om ons hart te openen, want dat betekent dat de Grote Schepper en Instandhouder van hemel en van aarde, een woord tot ons, Zijn schepselen, richt! En dat betekent voor ons: grote eerbied en aandacht, want de Heere spreekt! En zo wil Hij ook deze avond door Zijn Woord tot u en mij spreken. Ik heb niets te zeggen, maar de Heere heeft veel te zeggen. En ik hoop als een dienstknecht van Zijn Woord het Woord van de Heere met U te delen. En wat lezen wij nu in Johannes, hoofdstuk 3, en dan vers 16, die beroemde tekst:

Schriftlezing: Johannes 3 : 16 t/m 21:

"Want zo lief heeft God de wereld gehad!" (Daar staat het woord 'kosmos'; als Johannes over de wereld spreekt, spreekt hij over kosmos, in het Grieks) "Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft! Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden, dat Hij de wereld zou veroordelen, maar omdat de wereld door Hem behouden zou worden. Wie in Hem gelooft wordt niet veroordeeld. Maar wie niet gelooft is al veroordeeld, omdat hij niet gelooft heeft in de Naam van de Eniggeboren Zoon van God. En dis is het oordeel dat het licht in de wereld gekomen is. Want de mensen hebben de duisternis lief gehad, meer dan het licht. Want hun werken waren slecht. Want een ieder die kwaad doet, haat het licht, en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet ontmaskerd worden. Maar die de waarheid doet komt tot het licht, opdat van zijn werken openbaar wordt, dat zij in God gedaan zijn!"

Tot zo ver!

Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen. Gods diagnose van het menselijk hart is allesbehalve geweldig. Integendeel: de Bijbelschrijvers waren diep doordrongen van het feit dat ieder mens van nature, zoals hij uit de moederschoot is voortgekomen, totaal tot op het bot: verdorven is! Sterker nog: dat er geen goed in de mens woont. Ja, de Bijbel zegt het zo: "Niemand is rechtvaardig, ook niet één. Er is niemand die verstandig is, niemand die God ernstig zoekt. Allen zijn afgeweken, tezamen onnut geworden. Er is niemand die doet wat goed is, ook niet één!" De mens is met andere woorden, dames en heren: geestelijk compleet dood in zonden en overtredingen, en vraagt, en taalt uit zichzelf niet naar de Heere! Het is feitelijk veel erger met ons gesteld. We zijn er geestelijk veel slechter aan toe, dan de meeste van ons beseffen. We hebben daar een algemeen bewustzijn daarvan. Maar hoe ernstig wij er werkelijk voorstaan, voor een driemaal Heilig God, beseffen velen niet. Als de omstandigheden er maar naar zijn, zijn wij werkelijk tot alle zonden van de hel geneigd. Nogmaals: de Bijbel houdt er wat dit betreft en pessimistisch mensbeeld op na. Daarom, omdat er helemaal niets van ons te verwachten is, daarom dat wij voor de behoudenis, de zaligheid: geheel en al zijn aangewezen op Gods soevereine verkiezende genade.

Het is precies zoals Paulus schrijft aan de Korintiërs in 1 Korinthe 1:30, waar hij jubelt: "Het is uit God dat u in Christus Jezus bent, Die ons van God is geworden: heiliging, rechtvaardiging!" Het is uit God! De Heere heeft dat initiatief genomen. Ja zelfs voor de grondlegging van de wereld heeft Hij ons voorbestemd om als kinderen zonen en dochters van Hem te worden aangenomen. Ja, we zijn voorbestemd om tot geloof te komen! Nogmaals: omdat de totaalsom van ons mens-zijn, zowel gevoel, wil als verstand dood zijn in zonden en overtredingen, is het onmogelijk dat een mens op eigen initiatief zich tot de Heere zou willen of kunnen bekeren. M.a.w.: voor de wedergeboorte om überhaupt en kind van de Levende God te kunnen worden, zijn wij geheel en al op Gods initiatief aangewezen! Er is geen andere weg! Ik wil dit duidelijk vooraf stellen. De Bijbel zegt: "Uit genade bent u behouden, zalig geworden, door het geloof. En dat niet uit uzelf, het is een gave, een geschenk van God. Niet uit werken, opdat niemand roeme!" (Efeze 2:8 en 9). Wat dat betreft: alle roem is uitgesloten, onverdiende zaligheid, heb ik van mijn God genoten, 'k roem in vrije gunst alleen! Maar hoe zit het dan met de menselijke verantwoordelijkheid? De Bijbel leert toch dat we niet maar lijdelijk en passief op het initiatief van de Heere moeten wachten. Je hebt gelijk: dat

lezen we nergens in de Bijbel. Integendeel zelfs. De Heere heeft de mens in verantwoordelijkheid geschapen. Dat wil zeggen: met een verantwoordelijkheid tot keuzes. Dat blijkt meteen al aan het begin van de schepping en van de Bijbel, onmiddellijk nadat Adam en Eva gezondigd hadden, roept de Heere God hen ter verantwoording en vraagt: "Mens, waar ben je?" En daarmee spreekt de Heere de mens, Adam, aan, in zijn gevallen staat, met behoud van zijn verantwoordelijkheid, om in te gaan op Gods roepstem: "Mens, waar ben je?" En Adam moest tevoorschijn komen. Adam moest gaan antwoorden. Hij is nog steeds ook nadat hij gezondigd heeft, een mens in verantwoordelijkheid. Zoals de Bijbel heldere taal spreekt ten aanzien van Gods soevereiniteit, zo spreekt de Bijbel ook heldere taal over de verantwoordelijkheid van de mens. Ja, de mens, zoals jij hier persoonlijk zit als zoon en als dochter van Adam, ben je als mens verantwoordelijk en behoort je in te gaan op de roepstem van de Heere, en niet ongehoorzaam te blijven! Al die tekstgedeelten in de Bijbel die spreken over: geloof, bekering, kiezen, aannemen, vertrouwen, zijn aan het adres van de mens gericht! De Schepper spreekt Zijn schepsel aan en roept op tot geloof, tot vertrouwen, tot bekering, tot aanvaarding van Zijn Zoon de Heere Jezus Christus. Een uitermate belangrijk iets om gehoorzaam te worden aan de roepstem van de Heere. Uitermate belangrijk! Waarom is dat zo belangrijk? Nu, de Bijbel roept bij herhaling indringend op tot geloofsgehoorzaamheid aan het evangelie.

Zo zegt de Heere bijvoorbeeld in Johannes 3:36: "Wie in de Zoon gelooft heeft eeuwig leven. Maar wie de Zoon ongehoorzaam is al het leven niet zien maar de toorn van God blijft op Hem!"

Wie de Zoon ongehoorzaam is. Het evangelie klinkt: u hoort dat je een verloren zondaar bent, maar ook dat Christus Jezus voor jouw plaats en voor jouw zonde aan het kruis is gestorven; de oproep tot geloofsvertrouwen klinkt. Dat is wat de Heere je voorhoudt; dat gaat uit, en nu wordt er actie van jou verwacht! Namelijk: gehoorzaamheid! Dat is wat betekent: "Wie de Zoon ongehoorzaam is!" Je kunt de Zoon dus ongehoorzaam zijn of gehoorzaam. In Handelingen 19 lezen we over Paulus dat Hij de synagoge binnen ging en daar vrijmoedig sprak, drie maanden lang....; hij probeerde hen te overtuigen van de zaken van het Koninkrijk van God. En dan lezen we: "Toen sommigen verhard werden en ongehoorzaam bleven!" Ongehoorzaam bleven.

M.a.w.: Paulus predikt het evangelie; nodigde ze tot het heil, om de Heere Jezus te aanvaarden als Zaligmaker. Maar er waren mensen die zich verhardden en bleven ongehoorzaam, ondanks het indringende roepen van de Heere. In Romeinen 2:8 lezen we: "Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden!" Ongehoorzaam aan de waarheid. Dat betekent dat de Heere wil van jou en van mij dat wij gehoorzaam worden. En let u goed op: de Heere spreekt de mens aan in zijn gevallen staat. Als compleet verzondigd mens. En hij spreekt de mens aan: "Dit is het evangelie en nu wil Ik dat je gaat antwoorden! Kom tot Mij allen die vermoeid en belast zijn en Ik zal u rust geven!" Wat moet je doen? Je moet komen en niet ongehoorzaam zijn; niet ongehoorzaam blijven. Petrus zegt: "Nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God. En als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het evangelie van God ongehoorzaam zijn!" Hoeveel mensen zitten er niet in de kerk, die zondag op zondag het evangelie horen? Maar ook zondag op zondag ongehoorzaam zijn en niet tot de Heere komen. Velen! De Bijbel zegt: "Heden, indien gij zijn stem hoort: verhardt uw harten niet!" Maar velen in de kerk in Nederland, verhardden hun hart week op week op week op week hun hart; en komen niet tot de Heere en blijven ongehoorzaam? De Bijbel zegt: "Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte van ook in Zijn rust binnen te gaan nog van kracht is! Want ook aan ons is het evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte Woord bracht hen geen voordeel omdat het niet met geloof (of geloofsgehoorzaamheid!) gepaard ging, bij hen die het hoorden!" Omdat dus het feit blijft dat sommigen deze rust binnen gaan, en dat zij aan wie het evangelie eerst verkondigd was, niet binnen gegaan zijn vanwege hun ongehoorzaamheid!" Datzelfde woord gehoorzaamheid.

Ook in de kerk spreekt de Heere ons keer op keer aan om tot Hem te komen. Wij moeten ingaan op die nodiging van de Heere. De Bijbel zegt ook in Johannes 1:12: "Doch allen die Hem aangenomen hebben hun heeft Hij macht gegeven om kinderen van God te worden, hun die in Zijn Naam geloven!" Wat moet je doen om een kind van God te worden? Het staat er zo; voor een kind is het te begrijpen: "Doch allen die Hem aangenomen hebben....!" Dus de Heere houdt het geschenk van Zoon voor en die Hem aannemen, allen die Hem aangenomen hebben hun heeft Hij de macht geven om kinderen van God te worden; hun die in Zijn Naam, Jezus' Naam geloven! Je moet als een kind leren aannemen! Waarom zou u dat doen? Nou, je zou dat doen omdat Hij de Enige is Die uw zonden

kan vergeven. Hij is in jouw plaats voor jouw zonden aan het kruis gestorven, en daarmee heeft Hij onze persoonlijke zondesschuld voor een driemaal heilig God betaald. En als bewijs daarvan is Hij ten derden dage opgestaan uit de doden. Nou, beide grootheden, die van Gods verkiezende genade en de menselijke verantwoordelijkheid, in die volgorde, zijn onmogelijk te harmoniëren voor ons menselijk bevattingsvermogen.

Het is precies als 1 Korinthe 13 zegt: “Ons kennen is onvolkomen!” Ja, de Heere roept ons op de smalle poort door te gaan: “Kom!” En wanneer je de poort doorgaat, ontdek je: je bent gekomen; je bent door de poort binnen gegaan, en je draait je om, en achterop die poort staat, zoals Spurgeon zei: “Niet gij maar Ik heb u uitgekozen, opdat gij zoudt heengaan en vrucht zoudt dragen!” We moeten ingaan op de uitnodiging van de Heere. En met als je ingaat op die uitnodiging en gehoorzaam wordt aan de oproep van de Heere, ontdek je ook dat de Heere dat in jou gewerkt heeft. “Komt allen tot Mij die vermoeid en belast zijn, en Ik zal je rust geven!” Wat moet je doen? Je moet komen! Wij zijn eenmaal binnen die enge poort binnen gegaan. En nu gaat de Heere bevestigende woorden spreken: “Ik heb je gekozen!” Wat geweldig! Dus de Bijbel leert zowel het een als het ander en daar buigen wij voor. Nogmaals: voor ons menselijk bevattingsvermogen zijn dat tegenstrijdige waarheden. We krijgen dat intellectueel niet op een rijtje. En we moeten erg oppassen, zoals in sommige groepen gebeurt: het ene uiterste benadrukken; en andere groepen benadrukken weer het andere uiterste! Beide zijn waar; we laten ze beide staan. Is het logisch? Nee! Is het Bijbels? Ja! En daar buigen we voor! Dus hemelse logica! Daar komen we later wel achter. Hoewel het dus de menselijke logica schoffeert, leven wij daar niet bij; wij leven niet wat mensen zeggen, wij leven niet bij ons gevoel; wij leven niet bij wat de pas, of dominees, of oudvaders zeggen. Nee, nee, en nog eens nee! Wij leven bij Sola Scriptura; wij luisteren alleen naar het spreken van de Heere in de Heilige Schrift. En ons gevoel en wat mensen zeggen wordt daar ten allen tijde aan ondergeschikt gemaakt. Nu in de kerk krijgen wij regelmatig te horen dat de mens uit zichzelf onmogelijk tot de Heere kan komen. En dat is waar; daarom is het dat wij naar de kerk gaan. Het geloof is immers uit het horen! En het horen door het Woord van Christus. Onder de rechte prediking van het Woord van God, de Christo-centrische prediking, waarin Jezus centraal staat, kan een mens tot geloof komen; kan de Heilige Geest het versteende en het dode hart van een mens doorploegen en hem overtuigen van zijn zonde en verlorenheid en de onmogelijkheid om zichzelf acceptabel aanvaardbaar te maken voor een driemaal heilig God! Om vervolgens je geheel en al over te geven aan de Heere Jezus Christus. “Ik kan het niet doen!” Dat krijg je te horen! “Je bent dood in zonde en in overtredingen!” En onder die prediking werkt de Heilige Geest en je wordt getrokken en je krijgt een verlangen om Christus te aanvaarden, en je aanvaardt Hem; je zegt: “Ja, Heere, ook voor mij! Ik open mijn hart en mijn leven voor U!” Je wordt gehoorzaam aan het evangelie, en je parkeert dat niet; je stelt het niet uit.

Daarom: “Kom tot uw Heiland, toef langer niet. Kom nu tot Hem, Die redding u biedt! Die ook voor u de hemel verliet! Hoor naar Zijn roepstem: Kom!” Het is alles, alles: genade. En genade leidt niet tot passiviteit, tot lijdelijkheid, maar juist tot gehoorzame navolging van de Heere Jezus Christus. Dat is wat we in de Bijbel zien. Maak een systematische studie van de kerkgeschiedenis in de Handelingen der apostelen. Begin in Handelingen 2, en ga zo maar door. En maak een systematische studie; pak je concordantie er bij en lees hoe deze mensen tot geloof kwamen. Ze hoorden het gepredikte Woord van het evangelie. Zij vroegen: “Wat moeten wij doen?” En dan zei de evangeliënaar niet: “Je kunt niets doen, blijf zitten waar je zit en verroer je niet!” Hij zei: “Stel uw vertrouwen op de Heere Jezus en gij zult zalig worden, gij en uw huis!” En zo geschiedt het. Keer op keer op keer is dat de lijn die ons in het heilig Woord van de Heere wordt voorgehouden. En daarom broeders en zusters, moeten we eigenlijk oproepen tot een hernieuwde reformatie. Een bekering tot de Schriften opnieuw, en ons niet langer laten leiden door wat er door de eeuwen allemaal omheen gesponnen is, waardoor het licht op het heldere spreken van de Heere in de Schrift zo vaak verduisterd wordt. Genade, zo oneindig groot, dat ik, die het niet verdien, het leven vond. Want ik was dood en blind, maar nu door het geloof in Jezus mag ik zien!” Op hetzelfde moment als iemand tot geloof komt, wordt Hij door de Heilige Geest wedergeboren, en ontvangt hij het geschenk van het eeuwige leven. De Bijbel zegt dat zo, Romeinen 6:23: “Het loon wat de zonde geeft is de dood!” Dat wordt loon genoemd, dat is salaris; daar heb je voor gewerkt, daar heb je recht op. Daar heb je juridisch recht op, op dat loon. “Het loon wat de zonde geeft is de dood!” Dat is de eeuwige dood! Het eeuwig afgrijzen, verre van het aangezicht van de Heere in de poel van vuur. Maar dan staat er nog iets: “Het loon wat de zonde geeft is de dood...;” maar dan de jubel: “Maar!” Hoor je de muziek die dat woord maakt? “Maar de genade die God schenkt!” Dat is een geschenk! Daar hoeft je niets voor te doen: “Naar de genade

die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus onze Heere!” Dat je om niet mag ontvangen. Om niet mag je de Heere Jezus aanvaarden in je leven. En met dat je het aanvaardt ontvang je eeuwig leven, want Hij is het Leven; Hij is het eeuwige leven. De personificatie van het leven: “Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven!” zei Hij. En vanaf datzelfde moment komt de Heilige Geest in jou wonen en gaat Hij met jou geest getuigen, dat je een kind van God bent. Dat noem je het innerlijk getuigenis van de Heilige Geest. Hij getuigt met jouw geest dat je een kind van God bent. Dat staat in Romeinen 8:15 en 16. Nu maakt de Heilige Geest bij dat innerlijk getuigenis gebruik van dat uiterlijk getuigenis van het Woord. Dus een innerlijk getuigenis: de Derde Persoon van de Heilige Drie-eenheid Die in ons woont, en daar van binnenuit die zekerheid geeft dat je een vergeven mens bent; dat je gerechtvaardigd. Weet je trouwens wat dat betekent: gerechtvaardigd zijn? Dat betekent dat de Heere tegen je zegt: schuldeloos! Dat is gerechtvaardigd! Zondeloos! Dat wil zeggen: het volmaakte leven van de Heere Jezus, wat een schuldeloos, zondeloos leven was, dat wordt jou volgens het Hemels recht toegerekend. En de Heere God ziet je in Christus. En daarmee ziet Hij Zijn Zoon. En dan zegt Hij tegen jou, omdat je in Jezus bent: schuldeloos! Alsof je nooit een zonde hebt gedaan! En dat vindt plaats op hetzelfde moment dat je onder het overtuigend werk van de Heilige Geest gehoorzaam wordt aan de oproep van het evangelie, en de Heere Jezus aanvaardt als Verlosser en Heere. Nogmaals: een ieder die uit genade en door het geloof Christus heeft aanvaard en door de Heilige Geest is wedergeboren, mag verzekerd zijn van het eeuwige leven; mag absolute geloofszekerheid hebben.

Weet u wel dat het hele Johannesevangelie met dat doel is geschreven, om ons heilszekerheid, geloofszekerheid te geven. Het Johannesevangelie bestaat uit 15.635 woorden. Nog een keer: 15.635 woorden! En 879 verzen! Nu, met doel heeft Johannes deze duizenden woorden geschreven? Zoekt u maar op met mij: Johannes hoofdstuk 20, vanaf vers 30. Dan leest u het doel van het Johannesevangelie. Waarom is de apostel Johannes er überhaupt aan begonnen om 15.635 woorden neer te pennen, onder de inspiratie van de Heilige Geest? Misschien is het leuk om te vertellen, het woordje inspiratie. Wij zeggen: ‘de Schrift is geïnspireerd’; dat is. Maar eigenlijk moet je allereerst zeggen dat de Schrift is geëxpireerd. Wat is expireren? Dat doe je als de dokter tegen je zegt: “Je moet uitademen!” Ex, is uit; expireren: uitademen. En je mag eigenlijk zeggen: het Woord, de Bijbel is door God geëxpireerd, uitgeademd, en vervolgens geïnspireerd, ingeademd bij de 40 Bijbelschrijvers. Dus het komt uit God. Het zijn Zijn geopenbaarde gedachten. Hij heeft het uitgeademd en ingeademd, geïnspireerd bij de Bijbelschrijvers. Dat is in feite het Woord wat gebruik wordt, 2 Timotheüs 3:16 en 17, waar staat: “Elk Schriftwoord is van God ingegeven!” Nou en het Woord wat daar gebruikt wordt dat betekent eigenlijk: expireren en inspireren, uitademen en inademen. Om aan te geven: het komt uit God; het zijn Zijn gedachten; het komt uit Hem voort. En Hij geeft datgene wat van Zichzelf is, dat brengt Hij over, woordelijk aan de mens. Wij geloven daarom ook in de woordelijke inspiratie van de Schrift. Oftewel: de letterlijke inspiratie en ook de letterlijke interpretatie daarvan! Maar goed, we zijn toegekomen aan Johannes 20 : 30 t/m 31, waar we dan het doel van het hele Johannes-evangelie verwoord krijgen. Ik lees het u voor:

Schriftlezing: Johannes 20 : 30 en 31:

“Jezus nu heeft in aanwezigheid van Zijn discipelen nog wel veel andere tekenen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek (het Johannesevangelie). Maar deze zijn beschreven, opdat...” (en nu volgt het tweevoudige doel!): “Opdat u gelooft (1) dat Jezus de Christus is, de Zoon van God!” (Dat is het eerste doel van het Johannesevangelie. Onlosmakelijk daar aan verbonden, het tweede): (2) “En opdat u door te geloven het leven zult hebben in Zijn Naam!”

Het zijn maar 15.635 woorden. Het doel is: heilszekerheid. Geloof in de Heere Jezus, en omdat je gelovende het leven hebt in Zijn Naam! En dan mogen we de Heere gaan nazeggen. Geloof ik in de Heere Jezus, ook zoals het hier staat? Dat u gelooft in Jezus? “Ja, ik geloof in Jezus!” Heb ik dan eeuwig leven: “En opdat u door te geloven het leven zult hebben in Zijn Naam!” Ja, ik heb eeuwig leven. Waarom heb je eeuwig leven? Omdat ik in de Heere Jezus geloof! Hoe weet je dat? Het staat in de Bijbel. En ik ervaar dat de Heilige Geest de woorden van de Schrift gebruikt om ook bij mij de innerlijke bijpratens en de twijfels het zwijgen op te leggen. Hij maakt daarbij gebruik van het Heilig Woord. En daarom is het zo belangrijk om je deze woorden eigen te maken, zodat de Heilige Geest die in je woont, wanneer je tot Hem bent gekomen: deze woorden kan gebruiken ter versterking van je geloof. En dan weet je ook dat dat hele 1 Johannesevangelie met dat doel is geschreven. Als je nog even doorbladert, 1 Johannes; ik bedoel niet het evangelie maar de brief. Dat zijn 1141 woorden; 1141 en 105 Bijbelverzen. 105 Bijbelverzen met het volgende doel. Als er ooit iemand naar u toekomt die zegt: ‘ja, dat er hier of daar misschien in een uithoek van de Bijbel

een verdwaalde tekst staat over geloofszekerheid..... Maar weet dat dit niet zo is! Er zijn duizenden teksten geschreven met het doel opdat je geloofszekerheid zou hebben. Dan lezen we in 1 Johannes. Nu diezelfde vraag: met welk doel heeft hij deze brief geschreven, onder inspiratie van de Heilige Geest. Nou wat zegt Hij in 1 Johannes 5:13?

Schriftlezing: 1 Johannes 5 : 13:
“Deze dingen heb ik u geschreven, u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat....” (En nu volgt opnieuw dat tweevoudige doel. Iets in een andere volgorde als het Johannesevangelie, maar inhoudelijk komt het helemaal op hetzelfde neer) “Opdat u weet dat u eeuwig leven hebt, en opdat u gelooft in de Naam van de Zoon van God!”

Ziet u dat? Johannes zegt: “Deze 105 Bijbelverzen, die 1141 woorden die heb ik geschreven dat je zou weten dat je eeuwig leven hebt!” Hoe? “Door het geloof in de Naam van de Zoon van God!” Geloof in de Naam van de Zoon van God; geloof dat Hij in uw plaats, in jouw plaats voor jouw zonden aan het kruis gestorven is. Dan zegt de Heere: “Dan hebt u eeuwig leven!” Dat is het getuigenis van de Schrift, dat is het getuigenis van de Heere Zelf. En als je dat, let u goed op: als je dat met vrome smoesjes en vrome redenaties ontkent, doe je iets verschrikkelijks, waar ik werkelijk voor huiver, want dat gebeurt. Dan maakt u God tot een Leugenaar! Als je zegt: “Je kunt het niet weten!” dan maak je God tot een leugenaar. Dat staat namelijk in de verzen die daar aan vooraf gaan. U hebt 1 Johannes 5 voor u. dan moet u eens lezen wat er in vers 9 staat. Dit is het Woord van de Heere, he; bedenk dat wel. We gaan lezen het woord ‘getuigenis’. En ik wil voor uzelf dat u dat woord ‘getuigenis’ even volgt. Daar gaat het hier om. Het gaat niet om wat mensen zeggen, maar om wat God zegt. Gods getuigenis versus menselijk getuigenis. Daar gaat het om? En wat lezen we nu in vers 9?

Schriftlezing: 1 Johannes 5 : 9:
“Als wij het getuigenis van mensen aannemen (dus datgene wat mensen zeggen; dan zegt hij:) “Het getuigenis van God is groter, meerder!” (dat hoort ten allen tijde de doorslag te geven; dat heeft een overtreffend gezag. Let u goed op) “Want dit is het getuigenis van God, dit is wat God zegt, dat Hij van Zijn Zoon getuigt: die gelooft in de Zoon van God, heeft het getuigenis in zichzelf. Die God niet gelooft heeft Hem tot een leugenaar gemaakt!” (Let u op: je kan God dus tot Leugenaar maken. Waarom?) “Omdat, omdat Hij niet gelooft heeft in het getuigenis dat God getuigt heeft van Zijn Zoon!” (En nu komt het, vers 11:) “Dit is het getuigenis!” (Ziet u de hele opbouw? Nu kom je tot de climax; menselijke woorden versus Gods woorden. Het getuigenis van God dat altijd de doorslag moet geven. Ontken je dat, dan maak je God tot een Leugenaar! Om welk getuigenis gaat het (vers 11) “Dit is het getuigenis, namelijk dat God ons het eeuwig leven gegeven heeft, en dit leven is in Zijn Zoon. En wie de Zoon heeft heeft het leven, en wie de Zoon van God niet heeft heeft het leven niet!”

Ziet u wat er staat? Ben jij, bent u misschien bezig God tot een Leugenaar te maken, door te zeggen: “Je kunt het niet weten!” Als je gelooft in de Naam van de Zoon van God; er staat een jongen of meisje, man of vrouw voor je, die zegt: “Ik geloof in de Naam van de Zoon van God, dat Hij in mijn plaats en voor mijn zonden is gestorven; ja alles uit genade. Er zit niets van mij bij. Dat is het werk van de Heere God in mijn leven. Alle roem is uitgesloten. Ik eer Hem, Hem alleen daarvoor. Maar ik geloof dat de Heere Jezus ook in mijn plaats en voor mijn zonden is gestorven; ik geloof dat ik mag zeggen dat ik eeuwig leven heb!” En je ontkent het; je ondermijnt het....! Ziet u wat er gebeurt? Dat zijn vrome rakkers die dat doen! Er staat hier dat je God tot een Leugenaar maakt. En ik huiver voor de man en de vrouw die dat doet! Goed! Laten we tot besluit en aantal kenmerken noemen van de wedergeboorte; kenmerken, hel kort: van het kindschap Gods. Allereerst: iemand die is wedergeboren en die door de Heilige Geest geloofszekerheid mag hebben, op basis van dat Woord, zo iemand krijgt en honger naar het Woord van God. Honger naar het Woord van God is een eerste kenmerk van iemand die door de Heilige Geest is wedergeboren. Denk maar aan de gewone geboorte; de Heere heeft mijn huwelijks willen zegenen met vier kinderen: twee jongens en twee meisjes. We hebben inmiddels vijf kleinkinderen. En ik heb zowel bij mijn kleinkinderen gezien als bij mijn eigen kinderen, heel kort nadat ze geboren waren, en ze bij mijn vrouw Maria lagen, zag ik hun snoetjes omhoog gaan en zoeken naar mama. Want ze wisten: “Daar moet ik zijn!” Want ze verlangden naar die melk. Dat is een natuurlijk iets. Nou, zo zegt de Bijbel: ‘verlangt als pasgeboren kinderen’, want dat is het beeld: ‘naar de redelijke, onvervalste melk, opdat u dardoor mag opwassen tot zaligheid!’ En ‘zaligheid’ niet in de zin van redding, maar in de zin van zaligheid: geluk. ‘Een gelukkig christelijk leven.’ Als je tot de Heere bent gekomen omdat je

geproefd hebt dat Hij goedertieren is, en je bent tot Hem gekomen, dan is het eerste kenmerk: verlangen naar de redelijke onvervalste melk. En dat wil zeggen: het Woord van God. Ik heb honger naar het Woord. Ik zal niet zeggen, voor mij is het tijden geleden dat ik tot de Heere ben gekomen; ik kom uit een gezin van zeven, en ik ben de derde in een rijtje van zeven. En we waren klein behuisd. Ik sliep met nog drie broers op een kamer; en ik was tot geloof gekomen. Maar ik had honger naar het Woord. Onvoorstelbaar! In het begin dacht mijn moeder dat er wat mis met mij was. Er was helemaal niets mis met mij; het was zo goed met me als het maar zijn kon. Maar goed, ik zocht wel een plekje om alleen te zijn, om het Woord van God te kunnen lezen. Toen ging ik in de hal van ons huis zitten. En ik weet nog goed dat ik 1 en 2 Korinthe op een avond met een deken om me heen heb zitten lezen en lezen. Begreep ik het allemaal? Waarschijnlijk niet; het meeste heb ik niet begrepen. Maar op één of andere manier had ik een honger om dat Woord tot me te nemen. En ik zal u zeggen: dit zijn één van de dingen die mij zijn bijgebleven; de ene keer iets meer dan de andere keer. Maar honger naar het Woord is een kenmerk van iemand die tot de Heere is gekomen. Herken je dat in je leven?

Het tweede kenmerk van de wedergeboorte is het gebed; het gebed. De Bijbel zegt: “U hebt niet een geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest tot aanneming van kinderen ontvangen...!” Hoort u dat: ‘de Geest tot aanneming tot kinderen ontvangen’: “...door Wie wij roepen: ‘Abba Vader!’” (Romeinen 8:15) Dus de Heilige Geest woont in je nadat je tot de Heere bent gekomen; je bent Zijn tempel geworden. En de Heilige Geest zet je, motiveert tot gebed. Iemand vraagt wel eens, ik noem het even terzijde: “Mag je je tot de Heilige Geest bidden?” Eigenlijk hebben we in de Bijbel geen voorbeeld van iemand die tot de Heilige Geest bidt. Is het zonde om tot de Heilige Geest te bidden? Ik zou willen zeggen dat het dat niet is, want Hij is de Derde Persoon van de Heilige Drie-eenheid. Maar we hebben geen Bijbels voorbeeld daarvan. Wat we in de Bijbel zien is, dat we, zoals het hier ook staat: gedwongen door de Heilige Geest, gaan bidden in de Naam van de Heere Jezus; in de Naam van onze Middelaar, Zaligmaker, Advocaat, tot de Vader! Dat is eigenlijk de Bijbelse lijn. De Heilige Geest Die je aanzet: “Abba, Vader!” En je gaat Hem aanroepen, in de Naam van de Heere Jezus. Dat is de Bijbelse lijn van het gebed. Maar het tweede kenmerk van de wedergeboorte is het gebed. Je zou met de Hemelse Vader willen gaan spreken; je zou Hem willen gaan groot maken. Je wil Zijn aangezicht zoeken. Eerste kenmerk: “Honger naar het Woord. Ik weet niet of ik die tekst geciteerd heb, maar dat is 1 Petrus 2 : 2 en 3. Als derde kenmerk van de wedergeboorte zou ik nog willen noemen: aanvechtingen; aanvechtingen of strijd. De Heere Jezus zegt: “Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed, Ik heb de wereld overwonnen!” Iemand die werkelijk door het geloof de Heere Jezus toebehoort, zal evenals Zijn Verlosser in deze wereld: aanvechtingen, moeite te verduren krijgen; strijd te verduren krijgen. Dat hoort erbij. Ik denk dat we het daar in deze serie nog wel over zullen hebben, maar het is niet zo leuk om dit te zeggen tegen een kind wat nog maar pasgeboren is. Maar als je pasgeboren bent in de Familie van de Heere, dan moet je ook weten dat je met vijanden te maken hebt. En er zijn er drie! We gaan daar nu niet verder op in, maar ik noem ze alleen even. Dat is de wereld met al het verkeerde. Dat is een vijand. Daarna heb je natuurlijk: De Vijand, De Boze; hij is een vijand van God en mensen; de satan die je vijand is. Maar misschien is onze grootste vijand wel datgene wat in ons is: de oude mens, waar we elke dag opnieuw me geconfronteerd worden. Nou, die vijand wil blijkbaar niet dat dit op de tafel komt. Daarom zeg ik het nog maar eens eerst. Maar aanvechtingen en strijd dat hoort er bij.

Ook zou ik nog willen noemen dat het nieuwe leven zich openbaart door een veranderd leven; door geloofsgehoorzaamheid aan het Woord; geloofsgehoorzaamheid aan het Woord. U wet de hele brief van Jakobus is geschreven door de halfbroer van de Heere Jezus. Dat wil zeggen: Jakobus was een zoon van Maria; je mag zeggen: een halfbroer van de Heere Jezus in zijn Mens-zijn. En Jakobus heeft precies dezelfde boodschap als Paulus. Maar Paulus benadrukt de genade en het geloof, en daarna de Praxis; eerst de orthodoxie en daarna de orthopraxi. Bij Jakobus gaat het andersom; Jakobus heeft het eerst eigenlijk op primeur over de orthopraxi: hoe je de christelijke leer handen voeten geeft in je dagelijkse leven. Iemand die wedergeboren is, zal door zijn geloofsgehoorzaamheid aan het Woord van God daarvan blijk geven. Jakobus zegt: “Zo is het geloof als het gen werken heeft in zichzelf dood. Maar nu zal iemand zeggen: ‘u hebt geloof, maar ik heb werken!’ Dan zegt hij: “Laat mij dan uw geloof zien uit uw werken, en ik zal u mijn werken laten zien uit het geloof!” Uit een veranderd leven (Jakobus 2:17 en 18). Paulus zegt het in 2 Korinthe 5: “Het oude is voorbij gegaan, het nieuw eis gekomen. Dat blijkt uit een afhankelijk leven; een andere oriëntatie. Datgene wat je eerst haat dat ga je lief hebben; en datgene wat je eerst lief had

ga je haten. Weet u, als u daar nu helemaal niets van herkent zoals u hier zit, lees dan ook eens 2 Korinthe. De tweede brief aan de Korinthiers, dertien hoofdstukken. En dan schrijft hij aan het einde van zijn tweede brief het laatste hoofdstuk dit. En dat schrijft hij aan mensen die hij heeft aangesproken als heiligen, gelovigen; dan zegt hij dit. Ik lees het u voor: "Onderzoek uzelf of u in het geloof bent; beproef uzelf. Of weet u van uzelf, of weet u niet van uzelf dat Jezus Christus in u is?" Dat is de vraag! Is Christus Jezus in u? Is Hij in u, dan mag ik u als dienaar van het Woord van God zeggen, dat u geloofszekerheid mag....., sterker: behóórt te hebben! Want dat is het wapen voor geestelijke groei. Geloof in God de vader, geloof in God de Zoon, geloof in God de Heilige Geest, de Drie-enige op Zijn troon. Dat is wat ik vanavond met u wilde delen!